

PR'JEZER

Poroke Moda Prireditve Portreti Izdelki Akt & Art Živali

FOTOGRAFIJE ZA OSEBNE DOKUMENTE

POSLOVNI CENTER **STORŽIČ** Slovenski trg 8, 4000 Kranj (nasproti Globusa)

www.mojfotograf.si info@mojfotograf.si 04 20 20 459

Za vas beležimo čas

Gorenjski Glas

Športni začetek, adrenalinski konec

Klub mladih Jezersko (KMJ) je letošnje poletje začel športno, končal pa adrenalinsko. Junija smo se udeležili 2. športnih iger v Kozjah. Ves dan so potekali turnirji v odbojki, košarki, nogometu in tenisu, popoldne pa so se pomerili še tekači in tekačice. Skupno smo med devetimi ekipami osvojili odlično tretje mesto, s katerim smo domov kot nagrado prinesli nov pokal. Večer v Kozjah smo sklenili v super družbi in sproščenem ambientu s tamkajšnjo mladino. September pa je končno prinesel obisk Gardalanda. Dvaintrideset adrenalina željnih se nas je v zgodnjih jutranjih urah z avtobusom podalo na pot, čez dan smo uživali na vseh mogočih napravah, vlakcih, čolnih, skodelicah... Bil je res odličen in smeha poln izlet.

Pohod h Krtini

Združenje borcev za vrednote NOB Jezersko je v nedeljo, 22. julija, s pomočjo Občine Jezersko organizirala drugi tradicionalni družinski pohod do bolnice Krtina. Pohoda, ki traja slabi dve uri, se je udeležilo skoraj sto pohodnikov, domačinov in tudi obiskovalcev iz drugih krajev. Ob prihodu do bolnišnice je predsednik društva seznanil pohodnike z zgodovino bolnišnice, KUD Jezersko in jezerski šolarji, udeleženci Veselih počitnic, pod vodstvom upokojenk, pa so pripravili kratek kulturni program. Ob koncu prireditve smo postregli pohodnike z okusnim divjačinskim golažem. Upamo, da se prihodnje leto znova vidimo na že tradicionalnem pohodu.

ZB za vrednote NOB Jezersko

PR' JEZER

PR' JEZER (ISSN 18547583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, Kranj, odgovorna urednica Marija Volčjak, urednica Danica Zavrl Žlebir. Telefon 04/201-42-00, fax 04/201-42-13, e-pošta: info@g-glas.si. Oglasno trženje Božena Avsec, tel. 04/201-42-34, bozena.avsec@g-glas.si. Tehnični urednik Grega Flajnik, tel: 04/201-42-56. Priprava za tisk Gorenjski glas, Kranj, tisk Tiskarna Littera picta d. o. o., distribucija Pošta Slovenije. Pr' jezer, šte. 3 je priloga 80. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 5. oktobra 2012 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko.

Naslovnica: Planinske kavke nad Češko kočo
Foto: Tina Dokl

OBČINA JEZERSKO, ZG. JEZERSKO 65, ZG. JEZERSKO

Veliko je še treba postoriti

Župan Jezerskega Jure Markič o opravljenih delih in o načrtih

Kaj je bilo to poletje narejenega na Jezerskem?

»Vesel sem, da nam je kljub majhnosti uspelo izpeljati razgibano poletje na Jezerskem. Zelo dejavna so bila vsa društva in posamezniki. Naj omenim nekaj zelo razpoznavnih dogodkov: pohodi, delavnice za otroke, romanja, koncerti vrhunskih mojstrov, športni dogodki, na svojstven način izpeljana proslava ob občinskem prazniku, teden jezerskega turizma pred vrhuncem sezone, tradicionalnim ovčarskim balom, pa dan jezerskega lovstva in še bi se dalo naštevati. Moja želja je, da se vsakega dogodka udeleži čim večje število ljudi, ker je to nagrada in spodbuda za organizatorje in nastopajoče.

Zaključili pa smo tudi prvo fazo operativne izvedbe v proračunu začrtanih del. Urejen je park in spomenik, dve avtobusni postaji, most Jezero, parkirišča pred kulturnim domom, del športnega igrišča. Nadaljevala se je izgradnja lokalnih in gozdnih cest, priprava terenov za zimske tekaške proge. To so dela, ki so vidna, v pripravi pa so projekti, ki naj bi bili sofinancirani iz različnih virov: občinska zgradba, projekt centra vasi, počivališča, tematske poti, ogrevanje z obnovljivimi viri itd.

V izvedbi je Mobitelov center Rakeževo, ki bo s signalom pokril del jezerske doline. Propadanja pa je rešena Virnikova karavla, na kateri snujejo vadbene center gorsko reševalne zveze Slovenije.«

Kaj občani lahko pričakujejo v zvezi z načrtovano gradnjo kanalizacije?

»Žal se marsičesa kljub volji ne da speljati na kratek rok in to je naša zelena kanalizacija. Dokler ne položimo prvih metrov cevi, in upam, da se bo to zgodilo prav kmalu, bi to zadevo prepustil odgovornim v Ljubljani.«

Foto: Tina Dokl

Lahko poveste kaj novega o tem, kaj bo s Kazino?

»Tema razgovorov ali domačinov ali jezerskih gostov je seveda nekoč cvetoči hotel Kazina. Stanje, v kakršnem je, ni v ponos ne kraju in ne lastnikom. S strani občine je bilo izdano soglasje k dovoljenju za rušenje in v razgovorih z lastniki se je dalo razumeti, da bo prišlo vsaj do tega. Še vedno ostaja upanje, da se tudi na tem področju začne premikati.«

Jezerjani ste že izgubili bančni avtomat, kako kaže drugim objektom na Jezerskem: črpalki, trgovini, pošti, zobozdravstvu, zdravstvu? Jih boste lahko obdržali ali še kakemu grozi zaprtje?

Z asfaltiranjem cest povezujejo kmetije z dolino, na sliki cesta proti Kropivnikovi domačiji in Jenkovi kasarni.

»Problem podeželja v današnjem času pa so stvari, ki se gledajo skozi dobičkonosnost ali stroške. Prva stvar, ki se nam je zgodila, je nepojmljiva za nekatere – bankomat. Bojim se, da ne bi bil to le začetek nečesa, kar se na Jezerskem ne sme zgoditi. Vse napore bom s sodelavci usmeril v projekt, da tisto, kar je na Jezerskem, tu tudi ostane. Bi vas pa kot občane zaprosil, da tudi vi po svojih močeh tako ali drugače pripomorete k uresničevanju tega projekta.«

Ministrstvo za izobraževanje je napovedalo tudi varčevanje v šolstvu, zlasti pri manjših podružničnih šolah. Kam sodi podružnica na Jezerskem? Se je bati za njen obstoj ali ima prihodnost?

»Posebno skrb vzbujajoča je napoved varčevanja v šolstvu in posledično misel o naši podružnični šoli. Na to temo je bilo opravljenih kar nekaj razgovorov; želja vseh sodelujočih je, da šola mora ostati, saj si brez nje ne znamo predstavljati življenja v naši občini.

Drage občanke, dragi občani, pred nami je letni čas, ko imamo veliko za postoriti. Kljub temu pa najdite čas za dobre misli, ki naj prispevajo k boljšemu sporazumevanju in razumevanju na Jezerskem.« **Danica Zavrl Žlebir**

Uredili so tudi zadnje avtobusno postajališče proti Jezerskemu vrhu. Dolgo so se dogovarjali z lastniki, sedaj so našli skupni jezik.

Na 1300 metrov visoki planini Rakeževo nad Jezerskim vrhom bo z bazno postajo mobilne telefonije »pokrita« dolina, kjer doslej ni bilo signala. Radi bi dodali še kamero »s pogledom na dobršen del ene največjih občin v Sloveniji«, pravi župan Jure Markič.

Na novo je od letos ureden tudi prehod med starim in novim pokopališčem.

Četrtna več turistov kot lani

Poletna sezona je končana, zato povzemimo nekatere bistvene ugotovitve. Lani smo z veseljem poročali, da je turistična pisarna v prenovljeni podobi po štiriletnem premoru začela delovati, letos pa smo njeno delovanje poizkusili še nekoliko nadgraditi. Tu je potrebno izpostaviti aktivnejšo vključitev Jezerskega kot turistične destinacije na krovna turistična portala Slovenije: www.slovenia.info in www.turistična-zveza.si. V štirih jezikih je zaživela tudi domača spletna stran www.jezersko.info, ki turistom sedaj predstavlja osnovno orientacijo v digitalni obliki. V informacijskem centru smo skupaj s Turističnim društvom Jezersko izoblikovali novo turistično karto Jezerskega in aktivno sodelovali pri izdelavi Motoristične karte slovenskih Alp, v kateri je prisoten tudi naš kraj. Kot pozitivno lahko štejemo tudi vzpostavitev tesnejšega sodelovanja z novinarji in turističnimi ponudniki. Z razvojem turizma je sodelovanje s slednjima nujno, sicer pa je potrebno upoštevati interese vseh deležnikov, tako turistov kot tudi lokalnih prebivalcev.

Navajam še nekatere statistične podatke letošnje poletne sezone. Turistično pisarno je do 21. septembra obiskalo 1.179 obiskovalcev, kar je 28 odstotkov več kot v istem obdobju lani. Povprečna starost obiskovalca je znašala 40,8 leta. Iz evidence obiska je razvidno, da je naš kraj obiskalo 48,7 odstotka domačih in 51,3 odstotka tujih gostov. Med slednjimi so tradicionalno prevladovali Nemci in Italijani, sledijo Nizozemci, Avstrijci in Hrvati. Letos je bil opazen porast turistov z balkanskih držav, predvsem Srbije in Hrvaške, ter tudi Belgije in Francije. Na prvem mestu med iskanimi informacijami so lahke pohodniške poti, sledijo naravne in kulturne znamenitosti ter možnosti nočitve. Na internetnih portalih Jezerskega pa je bilo v obdobju od junija do septembra zabeleženih skupno 14.336 ogledov iz različnih držav sveta, med katerimi tudi tu prevladujejo ogledi iz Slovenije (58 odstotkov).

Marko Meško

Praznovali so skupaj

Občina Jezersko je junija praznovala, letos v duhu sodelovanja skupaj z okroglim jubilentom, društvom gorskih reševalcev.

Povezanost občine z društvi pri delu in družinju je na občinski prireditvi v Korotanu poudaril uvodni govornik, župan **Jure Markič**. Lani je občina praznovala z gasilci, letos z društvom GRS, ki praznuje dvajseto obletnico samostojnega delovanja. Župan se je v nagovoru vsem zahvalil za dobro sodelovanje v njegovem drugem letu županovanja. Nanizal je investicije, ra zdrobljene po vsem kraju, namenjene urejanju javne infrastrukture, in načrte, ki jih ima občina za naprej, pri tem pa poudaril pomen društev. Najpomembnejše premoženje občine pa so ljudje, brez njih ni mogoče doseči razvoja kraja.

V imenu letošnjega jubilanta je spregovoril predsednik društva GRS **Drejc Karničar**.

Spomin na začetke samostojnega društva je izzvenel zelo čustveno, saj so se spomnili ustanovnih članov društva Luka Karničarja in Rada Markiča, ki sta pet let pozneje izgubila življenji v nesreči gorskih reševalcev na Okrešlju. Mlajši brat je poudaril tudi prizadevanja Luka Karničarja za samostojno občino Jezersko. Društvo sedaj šteje devetnajst aktivnih članov, doslej so sodelovali v 133 iskalnih in reševalnih akcijah, poleg pomoči v gorah, kjer sledijo vrednotam in izročilu svojih mrtvih tovarišev, pa prirejajo tudi odmevna tekmovanja.

Memorialnega tekmovanja za Luka in Rada v turnem smučanju se vsako leto množično

udeležujejo gorski reševalci iz vse Slovenije. Njihovi člani pa dosegajo tudi mednarodne uspehe, v turnem smučanju Nejc Kuhar, Davo Karničar pa je znan po svojih dosežkih v smučanju z osemstisočakov. Drejc Karničar je še dejal, da dve desetletji njihovo delovanje podpira lokalna skupnost. Pred leti so v občinski stavbi dobili svoje prostore, ki si jih delijo s planinskim društvom.

Kulturni program so ob jezerskem prazniku pripravili: KUD Jezersko, vrtec in podružnična šola (s pristrčno izvedbo prizora Pvaninska roža iz Jezerskih štorij Andreja Karničarja) in Harmonikarski orkester Jezersko.

Danica Zavrl Žlebir, foto: Tina Dokl

Vselej simpatični nastop jezerskih otrok

Drejc Karničar ob 20-letnici samostojnega društva GRS

Slaba odzivnost v program Svit

Odzivnost na program Svit na Jezerskem med najslabšimi v državi.

Državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki poteka v Sloveniji že od pomladi 2009. Program Svit, namenjen moškim in ženskam od 50 do 69 let, se je izkazal za nujno potreben in tudi uspešen zdravstveni program, v katerega vstopa vse več povabljenih. V prvi polovici leta 2012 se je v Sloveniji v Svit vključilo 60 odstotkov povabljenih. Na Gorenjskem je kar pet občin, kjer se je v minulem polletju vključilo v program nad 70 odstotkov povabljenih: Gorenja vas – Poljane, Železniki, Žiri, Naklo in Škofja Loka.

»Zelo nas je presenetila izredno slaba odzivnost na vabilo v Program Svit na Jezerskem. Več kot dve tretjini Jezerjanov ne želi sodelovati v presejalnem programu, ki bi jim lahko rešil zdravje in življenje. Tako brezbrizen odnos do lastnega zdravja si res težko razlagamo ... Le 30 odstotkov povabljenih se je vključilo v presejalni program, ki je res nujno potreben, saj v Sloveniji za rakom na debelem črevesu ali danki vsako leto na novo zbolijo okoli 1500 ljudi in več kot 700 jih na žalost tudi umre – predvsem zato, ker bolezen, ki poteka izredno potuhnjeno, odkrijejo prepozno. Rak na debelem črevesu ali danki je v začetku razvoja

bolezni povsem ozdravljiv. Če pa se razširi, je zdravljenje zelo težko in žal pogosto tudi neuspešno. Če odkrijemo in odstranimo polipe, pa tega raka lahko celo preprečimo. Redno testiranje je najboljša pot za ohranitev zdravja v zrelih letih, zato res nihče ne bi smel vreči vabila Svit v smeti,« pripoveduje Jožica Maučec Zakotnik, dr. med. spec., predstojnica Centra za krepitev zdravja in obvladovanje kroničnih bolezni na Inštitutu za varovanje zdravja, ki vodi program Svit. »V prvem krogu izvajanja Svita smo odkrili 800 primerov raka, na naše veliko veselje večino v zelo zgodnji fazi. Program Svit je že marsikomu rešil življenje. Polipi, ki so v telesu nekakšna tempirana bomba, se razvijejo popolnoma neopazno. Rak na debelem črevesu pa lahko napreduje več let, preden se pojavijo kakršne koli težave. Dogaja se, da ljudje pridejo k zdravniku šele takrat, ko imajo težave že zaradi razsevkov v druge organe. Takrat je težko pomagati ... Zato nas tako slaba udeležba v zdravstvenem programu, ki je življenjskega pomena, res skrbi!« Če imate doma kje založeno vabilo v Program Svit, ki ste ga dobili po pošti v zadnjih tednih, je še čas, da pomislite nase in se vključite. Majhen popravek vam lahko pomaga premagati velikega sovražnika ...

Želimo, da bi se čim več družili

Društvo upokojencev Jezersko ni najstarejše društvo v občini, a po starostni strukturi članstva zagotovo. Deluje trinajst let, ves čas pa ga vodi Helena Naglič.

»V našem društvu je 137 članov, povprečna starost je med 65 in 70 let, med nami pa je nekaj ljudi častitljive starosti. Jubilantom, ki praznujejo okrogla leta, vsakokrat namenimo posebno pozornost: letos jih je pet, po štirje s 70 in 80 leti in eni z 90 leti. V društvo je vključenih okoli 35 odstotkov upokojencev. Na izlete pa vabimo vse na Jezerskem, saj želimo, da bi se upokojenci čim več družili med seboj. A je težko prodreti,« pove predsednica društva Helena Naglič.

Ali pri vas živi projekt zveze upokojencev Starejši za starejše?

»S tem projektom, kjer bi prostovoljci iz društva upokojencev pomagali še starejšim, na Jezerskem nismo uspeli. Pri prostovoljcih obstaja pripravljenost za to delo, a smo nekako predaleč od drugih krajev, da bi hodili tja, na Jezerskem pa ni potreb. Ko pridemo k starejšim ljudem, so sicer veseli našega obiska, a želje po pomoči ne izrazijo. Osamljenih ni, vsi imajo svoje. Tudi mladi bi pomagali marsikateremu med njimi, pripravili drva ali kaj drugega, a starejši ne izrazijo potrebe.«

Kakšne dejavnosti pa ponujate članstvu?

»Med dejavnostmi naj omenim pohode, telovadbo za starejše, sodelovanje z drugimi društvi v kraju, aktivne so naše ljudske pevke. Organiziramo izlete, dva na leto, kjer skušamo ponuditi vsakomur nekaj. Avtobus je vedno poln. Prečesali smo vso Slovenijo, letos spomladi smo obiskali obalo in Postojnsko jamo, jeseni pa Libeliče in Slovenj Gradec. Za tedenske počitnice v Izoli pa ni zanimanja. Očitno se tu spet kaže jezerska svojevrstnost: radi gremo naokrog, a zvečer vsakdo najraje vidi, kako se kadi iz domačega dimnika.«

Svojevrstno je tudi prizadevanje vašega društva, da bi otroci preživljali aktivne počitnice. Kako ste zadovoljni z njimi?

»Res že trinajst let organiziramo počitniške dejavnosti za otroke, obiskujejo pa jih lahko otroci od vrtca do konca devetletke. Vsako leto

Helena Naglič na srečanju gorenjskih upokojencev

se jih udeležuje večje število otrok, na letošnjih dejavnostih pa smo imeli od 30 do 35 otrok. Za dejavnosti skrbi sedem naših prostovoljk z Anico Jakopič, upokojeno učiteljico, na čelu. Zadovoljni smo tudi s sodelovanjem z drugimi društvi in z občino. Že v prejšnjih mandatih smo dobro sodelovali, z novim pa se je to še izboljšalo.«

Kaj še načrtujete do konca leta?

»Prva dejavnost bo že 6. oktobra tečaj demence, ki se začne ob 9. uri v dvorani Korotan. Namenjeno je vsem Jezerjanom. Že sedaj pa naj povabim tudi na koncert naših ljudskih pevk, ki ga pripravljajo skupaj s kulturnim društvom in bo 24. novembra v Korotanu. Z njim bodo proslavile petnajsto obletnico svojega petja. Do konca leta načrtujemo še proslavo pri spomeniku padlih za 1. november in pogostitev starejših

skupaj z občino. Kot že rečeno, pa posebno pozornost namenimo tudi okroglim jubilarantom. Vse prisrčno vabimo na naše dogodke. Želimo, da bi se ljudje še bolj vključevali v naše dejavnosti, se odprli in uživali v druženju.«

Nedavno ste bili gostitelji srečanja Pokrajinske zveze upokojencev Gorenjske. Kako ste zadovoljni z njim?

»Skupaj z gostincem Gostišča ob jezeru je naše društvo pripravilo srečanje gorenjskih upokojencev. Društvo upokojencev je pripravilo program, vsi sodelujoči so bili z Jezerskega, od noneta Korotan, folkloristov iz šole, harmonikarjev, ljudskih pevk, do voditeljice Karmen Karničar. Prišlo je okoli tri tisoč ljudi, vsi so bili zelo očarani nad Jezerskim in zadovoljni s prireditvijo. Zaradi tega smo zadovoljni tudi mi.«

Danica Zavrl Žlebir, foto: Gorazd Kavčič

Jesenski izlet na Koroško

Jezerski upokojenci smo letošnji jesenski izlet organizirali v Libeliče in Slovenj Gradec.

Ob prihodu v Libeliče nas je pričakal krajevni vodič in zgodovinar Marjan Kos, ki nas je popeljal skozi zgodovino tega kraja od njenih začetkov do dramatičnih dogajanj v času plebiscita in takoj po njem. Najprej smo si ogledali kostnico iz 12. stoletja in cerkev sv. Martina iz 11. stoletja. V župnišču v Libeličah, ki je bilo zgrajeno med 17. in 18. stoletjem, je ohranjena stara kuhinja z odprtim ognjiščem, v njej je tudi razstava o koroškem plebiscitu. Marjan Kos nam je med drugim povedal, da je boj Libeličanov, da se priključijo novi državi Jugoslaviji, čeprav bi po volji plebiscita morali pripadati Avstriji, edinstven v Evropi, saj jim je uspelo prepričati mednarodno razmejitveno komisijo, da je upoštevala voljo prebivalcev in spremenila že dogovojeno mejo. Etnološka zbirka v skednju ob župnišču pa predstavlja ohranjena stara orodja za delo na kmetijah s tega območja.

Po dobri malici v hotelu Korošica, v kraju Otiški vrh, smo se odpeljali v Slovenj Gradec. Krajevna vodička nas je popeljala v cerkev sv. Elizabete, kjer nam je opisala zgodovino mesta. Nato smo si ogledali staro mestno jedro in se sprehodili do znamenitega gradu Rotenturn. Vodička nam je spotoma pokazala nekaj znamenitih stavb (rojstna hiša skladatelja Huga Wolfa) in spomenik slikarju Jožetu Tisnikarju. Odpeljali smo se tudi do galerije Perger, kjer sta nam mlada lastnika predstavila dve stoletji in pol staro dediščino medicinske, lectarske in svečarske obrti, ki se nadaljuje v sedanji čas. Navdušeni smo bili nad ročno izdelanimi lectovimi srčki, svečami, lizikami in drugimi sladkarijami, celo šahovskimi figurami. Nekaj teh dobrot smo lahko celo okusili. Še enkrat smo vstopili v staro mestno jedro, tokrat z druge strani. V mestni kavarni smo si privoščili kavo in sladoled. Od tu smo se odpeljali v Mežiško dolino, na turistično kmetijo Reht, kjer so nam postregli z okusnim kosilom. **Vikica Tepina**

Jezersko gostilo upokoјence

Prvi teden v septembru je bilo ob Planšarskem jezeru na Jezerskem 22. srečanje upokoјencev, županov in poslancev Gorenjske.

Prirediteljica srečanja, Pokrajinska zveza društev upokoјencev Gorenjske, je na Jezersko pripeljala okoli tri tisoč upokoјencev. Prišlo je tudi lepo število gorenjskih županov in nekateri poslanci. Uvodoma sta jih pozdravila gostitelja, **Helena Naglič** v imenu Društva upokoјencev Jezersko, in jezerski župan **Jure Markič**, za njima pa še predsednik gorenjske pokrajinske zveze **Janez Sušnik**. Ob aktualnih reformah je Sušnik poudaril, da upokoјenci ne bodo stali ob strani, pač pa bodo branili svoje pokojnine. Upokoјenci pa pri tem

ne mislijo samo nase, pač pa tudi na to, kako bodo živele generacije njihovih otrok, vnukov in pravnukov, je dejala podpredsednica Zveze društev upokoјencev Slovenije **Slavica Golob**. Osrednji govornik je bil predsednik Ustavnega sodišča **dr. Ernest Petrič**, gorenjski rojak, doma iz Tržiča. V odmevnem govoru je naglasil, da je pokojnina ustavno zaščitená kategorija, ki je ni mogoče odvzeti, prav tako je socialna garancija. Govoril je tudi o krizi in potrebnih reformah, ki nas lahko izvlečejo iz težav, te pa je treba reševati skupaj. Tega

bi se morali zavedati zlasti politiki, ki bi se ob težavah morali zavedati svoje državniške vloge. Dobra novica je, da glavnina Slovencev še vedno dobro živi in da ima naša država možnost, da se izvije iz krize.

Program so pripravili jezerski upokoјenci. Nastopile so njihove ljudske pevke, ženska vokalna skupina Korotan, mladi jezerski harmonikarji in mladinska folklorna skupina, za prijetno razpoloženje pa je igral ansambel Veseli Gorenjci.

Danica Zavrl Žlebir, foto: Gorazd Kavčič

Predsednik ustavnega sodišča Ernest Petrič je spregovoril upokoјencem.

Nastopili so mladi jezerski harmonikarji.

»Šajdezn«, pa še kaj ...

Poznate to staro jezersko besedo?

Seveda so tudi naše prababice in pradedje kar nekaj stoletij živeli pod avstrijskim cesarstvom. Morda boste najbolj pristno razlago dobili pri sedanjih babicah in dedkih, katerih spomin sega v čase velikih domačih praznovanj, ohceti.

Na nedeljo po velikem šmarnu smo na pobudo gospoda župnika Janeza Hama organizirali drugo srečanje starejših Jezerjanov. Naši viharniki in naše korenine! Mnogo življenjskih preizkušenj je za njimi. Prišli so. Nekateri bolni, mnogi še povsem čili; domačini in tudi nekateri, ki so odšli za kruhom v dolino. Pridružilo se jim je tudi nekaj počitnikarjev. Lepo jih je bilo videti! Še najbolj pa nas je sodelavce ŽPS prevzela njihova odprtost, vedrina; njihova vera, upanje in ljubezen. Več kot 30 jih je prejelo zakrament bolniškega maziljenja, ki verne okrepča in poživi z milostjo za nadaljnjo pot življenja.

Naj se povrnem še na »šajdezn« (scheiden, essen). Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pripraviti pogostitev. Je bilo blagoslovljeno. Na koncu so nekateri odnesli s seboj še skromen »šajdezn«.

Na lepo snidenje prihodnje leto!

Irma K. Šenk, foto: Brane Žagar

Počitniške dejavnosti za jezerske otroke

Med letošnjimi počitnicami so potekale že enajste počitniške dejavnosti za otroke. Kot običajno je bila izbira pestra. K temu so pripomogli številni prostovoljci, bodisi v okviru jezerskih društev ali pa preprosto z željo popestriti otrokom počitniške dni. Namen je bil vsekakor dosežen, saj so bile dejavnosti zelo dobro obiskane. Otroci si take popestritve počitniških dni še želijo. To je potrdilo, da je program dobro pripravljen in kvalitetno izpeljan. Zahvaljujem se vsem, ki jim ni vseeno, kako otroci preživljajo prosti čas in v ta namen žrtvujejo tudi delček svojega dopusta.

Mija Kuhar

Izlet v Terme Snovik

V času poletnih počitnic smo imeli otroci OŠ Jezersko počitniške dejavnosti. Udeležila sem se skoraj vseh, lepo pa mi je bilo, ko je učiteljica Mija Kuhar organizirala plavanje v Termah Snovik. Moja starša sta bila oba v službi, zato je

naju s sestro Doro spremljala babi. Zjutraj smo se zbrali pred Kasino in se nato z avtobusom odpeljali proti Kranju. Bilo je oblačno in ujel nas je dež. Mislili smo, da se ne bomo mogli kopati v zunanjem bazenu. Ko smo prispeli v Snovik, smo pomalicali in bili res razočarani, ker je še kar deževalo. Ko smo dobili napotke, kje se bomo kopali, kakšna so pravila plavanja, smo šli v notranji bazen. Kasneje smo odšli na kosilo, po kosilu pa je nehalo deževati, zato smo se lahko kopali v zunanjem bazenu. Voda je bila bolj mrzla, ampak bilo mi je bolj všeč, ker so bili tam tobogani in mreže v vodi. S prijateljicami smo se potapljale, fantje so nam nagajali na toboganu, a smo se imeli lepo. Vesela pa sem tudi za sestro Doro in prijateljico Martino, saj sta na koncu splavali. Ko smo se vračali domov, sem zbirala vtise o plavanju v Termah Snovik in si želela čim prej vse o tem dnevu povedati mami in atiji. Ta dan je bil res čudovit. **Hana Osterman, 5. r.**

Lovstvo

V mesecu juliju smo imeli počitniško dejavnost lovstvo. Ob deseti uri dopoldan smo se zbrali pred šolo. Nato smo se s kombijem GRS peljali mimo kamnoloma lehnjaka in nato mimo bolnice Krtine do lovske kočice na Staniču. Tam nam je Davo podelil knjižice o živalih. Povedal nam je tudi nekaj zanimivosti o koči. Doma pa sem izvedel, da sta to kočico naredila moj pradedek in njegov prijatelj. Potem smo se odpeljali do Gorniškega centra Davo Karničar. Začeli smo postavljati šotor. To smo delali samo fantje, punce niso mogle, ker niso bile dovolj močne. Potem smo šli na sprehod. Davo nam je pokazal zelo veliko mravljišče. Pokazal nam je tudi jelenov slap. Sledila je večerja ob taborniškem ognju, prišli so tudi nekateri starši. Pekli smo krompir in hrenovke. Kmalu po tem smo šli spat. Naslednje jutro smo se zbudili, pozajtrkovali in šli na malo daljši pohod, kjer

Med počitnicami lovski tabor

Konec junija smo raziskovali območje Ravenske Kočice. Tabora se je udeležilo enajst otrok, prespali so v skupnem šotoru kampa Explorer (raziskovalec) ob Gorniškem centru. Na dveh daljših pohodih, na Prode in Tončevco, smo opazovali različne pogoje za rast dreves, trav, rožic, rušja ... in prisotnost tam živečih živali. Zelo nam je koristila drobna knjižica – Stopinje in sledovi divjadi – ki so jo otroci dobili v trajno last. Zanimal nas je vpliv hudourniških voda, kaj lahko storimo za čisto okolje in zdravo vodo, ki teče pod tlemi. Spoznavali smo osnove priprav na turo, pohod in kako se gibljemo na brezpotju. Pred zaključnim nagradnim kvizom nas je obiskal strokovnjak markacist Mak Matjaž. Predstavil je Knafelčjevo

markacijo in otroci so uživali ob risanju vsak svoje. Naučili smo se novo hudomušno pesmico, ponovili vse, kar jih znamo, starši so nas obiskali in ob tabornem ognju pomagali speči večerjo, poslušali smo nočni klepet Sove z Golega vrha in Štularjeve planine. Imeli smo se tako fino, da smo se v petek, 29. junija, srečali še enkrat in z ustrezno opremo splezamo na balvan, ki je običajno na melišču na Prodih. GRS Jezersko se zahvaljujemo za skupen prevoz, saj smo naredili še ekskurzijo v Komatevro in na Stanič. Za lovsko–naravovarstveni program s pridihom planinske vzgoje in taborništva ter za hrano in pijačo smo poskrbeli Matjaž Mak, Petra in Davo Karničar.

smo napolnili solnico za živali. Popoldan smo se s starši dobili pred šolo. Imeli smo se lepo in komaj čakam na nove lovske dogodivščine!
Jernej Tičar, 5. r.

Ogled letalske enote policije

Trinajstega avgusta smo se ob 15. uri zbrali pred osnovno šolo na Jezerskem. Z dvema kombijema smo se odpeljali do letališča Jožeta Pučnika. Ko smo prispeli na letališče, je šel g. Peter Sušnik po pilota, ki nam je vse razkazal. Najprej smo si ogledali policijski helikopter. V pilotski kabini smo videli instrumentno ploščo, na kateri je bilo veliko števecv, gumbov in stikal. Pokazal nam je tudi glavni rotor in majhen navpičen repni rotor, s katerim helikopter leti. Povedal nam je, da helikopter uporabljajo za prevoze potnikov, policijske iskalne akcije in nadzor prometa. Potem smo se odpravili v letališki hangar. V njem so bili parkirani trije helikopterji. Prvi je bil novejši in je bil opremljen z lučjo in kamero za nočno iskanje. Drugi je služil kot reševalno vozilo in je bila v njem postelja za ponesrečenca. Tretji pa je bil na letnem pregledu in je bil čisto razstavljen, da smo videli motor, razne kable, stikala, vijake. Pilot nam je povedal, da je njihovo delo zelo odgovorno, zato šolanje in usposabljanje traja kar nekaj let. Izvedeli smo tudi, da ne smemo nikdar v bližino helikopterja, kadar vzleti ali pristaja, ker se lahko zgodi nesreča. Med ogledom smo videli tudi pristanek in vzlet letala. Bilo je zelo zanimivo, tudi sama bi se rada kdaj peljala z njim. Po ogledu smo se pilotu zahvalili za poučno predstavitev in se odpravili proti domu. Ta počitniška dejavnost mi je bila zelo všeč in sem bila kar vesela, da smo se pravočasno vrnili z morja.
Lucija Zupan, 5. r.

Orientacija

Učenci smo se med poletnimi počitnicami prijavili na orientacijo. Ni mi bilo ravno všeč, ker sem se uvrstila na zadnje mesto. V soboto, 14. avgusta, smo se ob 9. uri zbrali pred šolo. Vseh skupaj nas je bilo okoli 15. Na progi so bile 4 točke z nalogami. Razdelili smo se v 3 skupine, dobili orientacijske karte in se pripravili na start. Moja skupina je startala prva in v njej smo bile same punce. Izpred šole smo tekle do cerkve, kjer so nas čakala prva vprašanja. Nato nas je pot vodila mimo župnišča do prve klopce, kjer je bila druga točka. Ko smo rešile nalogo, smo morale do kmetije pri Žmitku, kjer je bila nova postaja. Odgovorile smo na vprašanje in zdrvele proti cilju. Tam smo odgovorile še na zadnja vprašanja in list z rešitvami oddale vodji. Komisija je seštela točke, razglasila rezultate in bile smo zadnje, kar me je zelo razžalostilo.
Maša Karničar, 5. r.

Plezanje

V petek, 24. avgusta, smo šli plezat v naravno plezališče v sosednjo Železno Kaplo. Zjutraj smo se dobili pri šoli. Tam smo se razporedili po avtomobilih. Bilo nas je okrog dvajset otrok in štiri učitelji plezanja: Nina, Gašper, Denis in Primož. Denis se je peljal skupaj z menoj, mojo mlajšo sestrico, bratom in mamico. Ko smo prišli v plezališče, so učitelji v steni izbrali štiri smeri različnih težavnostnih stopenj, ki smo jih otroci potem preplezali. Vsak je dobil

Vrtec Palček 2012–2013: toliko nas je in takšni smo.

plezalni pas in čelado. Preden se podaš v steno, rečeš »plezam«, spodaj pa ti učitelj odvrne »varujem«. Pri spustu so imeli mlajši nekaj težav. Pri tem se moraš nagniti nazaj, kot da bi se usedel, in raztegniti noge proti steni. Preplezala sem vse štiri smeri. Res sreča, da smo imeli lep sončen dan.
Rahela Muri, 5. r.

Jezersko ima talent

V petek popoldne smo se zbrali v kampu ob jezeru. Zatem smo se razdelili v dve ekipi za nogomet. Na dolgčas sploh nihče ni pomislil. Igro sta prekinili le dve dekleti, ki sta prišli zaradi dveh vprašanj. Ali boš imel točko? In katero boš imel? Največ je bilo pevskih nastopov, nekaj se jih je predstavilo z gimnastično in plesno točko. Jaz sem imel solo pevski nastop. Z nastopom sem se uvrstil na tretje mesto. Nato smo zakurili ogenj in na njem pekli hrenovke. Ponoči nas je presenetila kratka prha. Naslednje jutro sem šel navsezgodaj na splav in uro pred odhodom padel v jezero. Potem smo se poslovili in odšli domov.
Izidor Karničar, 5. r.

Tabor mladih planinskih orlov

Med počitnicami sem se udeležil tabora mladih planinskih orlov. V ponedeljek, 2. julija 2012, smo se ob 8. uri zbrali pred šolo na Jezerskem. S kombijem in osebnimi vozili smo se odpeljali proti Valvasorjevemu domu pod Stolom. V Završnici smo se ustavili. Potovalke smo zložili v kombi, da jih je voznik odpeljal do planinskega doma. Otroci smo šli peš po gozdni poti do koč, kjer smo se namestili po sobah. Po kosilu smo se odpravili proti arheološkemu najdišču Ajdna. Komaj smo začeli hoditi, se je začelo oblačiti in grmeti. Vrnili smo se nazaj, a dežja ni bilo. Miha nam je pokazal nekaj načinov nošenja poškodovanih. Izdelali smo tudi preprosta nosila iz dveh palic in vrvi. Nato smo se zabavali ob igri Reševanje smrkcev. Po večerji smo si umili zobe, stuširali in odšli spat. Drugi dan nas je ob 6. uri zbudil naš vodič Miha in nas odpeljal na Stol. Hodili smo približno tri ure, veselili smo se, da smo skoraj že na cilju, a nas

je pol ure pred vrhom presenetil dež. Takoj smo obrnili in se vrnili v dom. Kmalu po prihodu v koč je dež ponehal. Do kosila smo se igrali. Popoldne nas je obiskal lovec. Pokazal nam je nagačene živali in razložil vse o lovstvu. Peljal nas je še na kratek sprehod po gozdu. Ko smo se vrnili, smo se pripravili za Lov na lisico. Po igri sta gospa Mija in gospod Miha za večerjo spekla meso na žaru. Zadnje dopoldne smo spet odšli na Ajdno. Ogledali smo si ostanke nekdanje naselbine, se slikali in malo posladkali. V kočii smo nato spakirali prtljago in se po kosilu peš podali do Završnice, od koder smo se s kombijem in osebnimi vozili odpeljali domov. Bilo je zelo, zelo dobro.
Marcel Presičnik, 5. r.

Gasilci

Z gasilcem Nacijem smo šli peš na Murnovo. Povedal nam je, da ob suši ne smemo kuriti in ne smemo metati po tleh cigaretnih ogorkov. Z Murnovega smo se do gasilnega doma peljali s kombijem. Zelo mi je bilo všeč.

Borut Resman, 2. r.

Kolesarstvo

S kolesom smo šli do jezera. Imeti smo morali čelade, kolesarske hlače, kolesarsko majico, rokavice in očala. Čelade ne smemo imeti prevelike. Tekmovali smo v počasni vožnji. Zmagala sta Kristjan in Urša. Ob koncu smo na igrišču dobili sladoled.
Zala Pestotnik, 2. r.

Vesele počitnice

Prvi dan smo šli k čebelarju. Povabil nas je tudi k sebi domov, kjer smo dobili malico. Nabirati smo šli tudi gobe. Našel sem tri strupene gobe. Spoznavali smo tudi zdravilne rože za čaj. Čaj iz teh rož nam pomaga pri boleznih.

Kristjan Zupan, 2. r.

Igre z žogo na igrišču

Igrali smo nogomet, tenis, košarko, odbojko in se lovili. Razdeljeni smo bili v dve skupini, starejši in mlajši učenci. Najbolj mi je bila všeč odbojka.
Aljaž Jan Krč, 4. r.

Pravljični vikend na Jezerskem

Pravljice imajo posebno moč, če nam jih kdo pove. Ko beseda zazveni in ko se srečajo oči pripovedovalca in poslušalca, magičnost starodavnih ljudskih pripovedi oživi. Tako je živela na Jezerskem, na Šenkovi domačiji, pod okriljem mogočnih lip in jesenov, kjer smo se v petek, 24. avgusta, zbrali v avditoriju na prostem in prisluhnili tenkočutnemu pripovedovanju pravljicarke Irene Cerar. Po eni uri napetega poslušanja je družčina preizkusila še svoje ustvarjalne spretnosti in nastale so čudovite obešanke, sestavljene iz storžev, lišajev, polžjih lupinic in želodovih kapic. Sobotno dogajanje so v dopoldanskem času popestrili mladi člani skupine Feel Green in navdušili z animacijo najmlajših in njihovih staršev. Najbolj smo se zabavali ob zvoku pohojenih tortic naše krave Berte in močno navijali, da bi se ogromen škaf opranih nogavic čim prej posušil. Zvečer pa je bil v znamenju vil in vilincev; Irena Cerar se je v vetru plapolajoči beli obleki čudovito zlila z Jezerskimi štorjami. Zgodbe o nastanku naših hribov, o vilah pod Rjavco, o šacu pr ta bogat jam in še številne druge so v njeni interpretaciji dobesedno zaživele pred našimi očmi. Za piko na i pa smo na koncu še skupaj izdelali vilinske paličice, si nadeli krila in se preizkusili v prenašanju limon. Vsi zmagovalci so za nagrado

dobili poln možnjček čokoladnih zlatnikov in srebrnikov. Nedeljski sprehod z Davom Karničarjem je žal odnesel močan dež, vendar so bili ob škrebljanju dežja in pitju čaja pod kozolcem

vsi udeleženci enotnega mnenja, da so na Jezerskem res pravljice doma in da imajo v naši prekrasni naravi te pravljice še prav posebno moč. **Polona Virnik Karničar**

Mladi planinski orli živijo z naravo

Pod vodstvom **Mije Kuhar** že nekaj let v osnovni šoli poteka planinski krožek v povezavi s Planinskim društvom Jezersko. Skupina Mladi planinski orli v okviru planinskega krožka mlade planince želi usmeriti k zdravemu načinu življenja v naravi, jih seznaniti z osnovami varnega gibanja v gorah ter razvijati vrline, kot so tovarištvo, poštenost, plemenitost, delavnost, vztrajnost in vedoželjnost. Da bi bili mentorji takih krožkov pravilno usposobljeni

za obiskovanje in vodenje najmlajših v gore, potekajo v okviru Planinske zveze izobraževanja, na katerih dopolniš ustrezno znanje o gibanju v gorah, orientaciji, poznavanju vremenskih pojavov, prehranjevanju, obleki, obutvi in tehnični opremljeni oz. vsem, kar je pomembno, da bi se izognili nesrečam v gorah. Poleti sva se tako z Mijo Kuhar udeležili seminarja za mentorje planinskih skupin. V Bavšici sva preživeli teden planinskega druženja, v okviru katerega

smo imeli predavanja, delavnice, praktično delo, ture. Seminar je bil namenjen pridobitvi strokovne izobrazbe za vodenje planinskih skupin v planinskih društvih, vrtcih, osnovnih in srednjih šolah. Cilj usposabljanja je seznaniti udeležence z različnimi oblikami in vsebinami organizirane planinske dejavnosti in postopki njihovega varnega vodenja. Izobraževanje sta financirala Planinsko društvo Jezersko in Občina Jezersko. **Dominika Markič**

Po avstrijski Koroški, vzhodni in južni Tirolski

V začetku septembra je Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo pri Občini Jezersko organiziral strokovno ekskurzijo, ki jo je vodil izvrsten poznavalec alpskega prostora, gospod Janez Bizjak, bivši direktor Triglavskega narodnega parka, sedaj pa vodja Inštituta Alpe.

Najprej smo se preko Karavanškega predora odpeljali mimo Osojskega jezera do Feldkirchna pod vznožje hribovja Nockberge. Tam smo si ogledali lepo opremljeno in založeno prodajalno mesa in mesnih izdelkov, ki je v lasti združenja kmetov z območja Nockberge. Omenjeno združenje združuje 14 kmetov in je nastalo pred 10 leti, ko so želeli svojo usodo vzeti v svoje roke. Vse svoje izdelke prodajajo pod svojo blagovno znamko Nockfleisch. Njihova filozofija je, da mesa svojih živali ne prodajo v velike trgovske verige, ampak da visoko kvalitetne izdelke prodajo končnim potrošnikom oz. gostinskim obratom, ter tako po eni strani iztržijo boljše cene, po drugi strani pa na tak način zagotavljajo kar nekaj delovnih mest v svojem okolju. Združenje tako v svoji klavnici, predelovalnici mesa ter v dveh prodajalnah zaposluje okoli 20 ljudi.

Mala Cerknica

Nato smo se odpeljali skozi Nacionalni park Nockberge. Omenjeni park je nastal kot »obramba« pred idejami o širjenju smučarskega središča Bad Kleinkirchheim, ki leži v neposredni bližini. Prebivalci tega območja si namreč niso želeli, da bi industrija turizma sosednjega kraja zaznamovala tudi njihovo neokrnjeno pokrajino. Iz bogatega poznavanja zgodovine našega vodiča smo izvedeli, da ime omenjenega smučarskega središča izhaja iz slovenskega imena Mala Cerknica, označuje močvirnat svet, ki pa so ga napačno prevedli

v Malo Cerkvico. Med potjo smo si ogledali tudi muzej lesa in zanimivo tematsko pot o vodi. V osrčju Narodnega parka smo se ustavili v Karlbadu, najvišje ležeče toplice (pribl. 1700 m), kjer izbrani gostje v velikih macesnovih kadeh, napolnjenih z bistro studenčnico, pogreto z žarečimi kamni, preganjajo revmo. Tu smo se okrepčali z okusnim kosilom, ki nam ga je postregla brhka gospodinja, doma iz Podkorena. Po ogledu Planšarskega muzeja smo se odpravili v dolino reke Zilje, ki leži med Ziljskimi in Karnijskimi Alpami. Dolina Lesachtal (ime doline izhaja iz besed les) leži visoko nad dolino reke Zilje. V odmaknjeni, a čudoviti dolini s številnimi majhnimi kmetijami v strmih pobočjih smo v starem poštnem gostišču v St. Lorenzu dobili prenočišče. Po večerji nas je pozdravil tamkajšnji župan in nam predstavil občino ter njihov koncept turističnega razvoja. Zaradi odmaknjenosti je bila ta dolina dolgo časa najmanj razvit del Koroške. Ker niso želeli masovnega turizma, kot ga imajo sosednja zimsko-športna središča, so se odpovedali smučarskim žižnicam, spodbujajo pa okolju prijaznejše oblike turističnih aktivnosti, kot je pohodništvo, tek na smučeh, raftanje, soteskanje, krpjanje ipd. Občina Lesachtal, ki združuje štiri vasi, ima 1500 prebivalcev. V občini zelo negujejo glasbeno tradicijo. Imajo svojo glasbeno šolo, vsaka vas pa ima tudi svojo godbo. Obiskovalca prevzame urejenost vasi, obdelani strmi travniki in številne majhne kmetije s 3-5 glavami goveje živine. Zanimivo

je, da številni kmetje seno še vedno sušijo na ostrveh, ki jih na Jezerskem že dolgo nihče več ne uporablja.

Predelujejo ovčjo volno

Naslednji dan smo se ustavili v sosednji vasi Maria Lugau, z velikim samostanom in romarsko cerkvijo. Ob njej smo si ob potoku v strmem pobočju ogledali niz sedmih delujočih mlinov, ki jih poganja ista voda, ki je od mlina do mlina speljana po rakah. Nato smo si že na vzhodnem Tirolskem ogledali dolino Innervillgraten, ki jo obdajajo ekstremno strma pobočja, ki pa so brez izjeme vsa obdelana. Ogledali smo si predelovalnico ovčje volne, ki je nastala pred 25 leti, danes pa predelajo polovico vse volne v Avstriji. Nato smo se odpeljali v s sadjem in vinogradi bogato Južno Tirolsko, ki je po prvi svetovni vojni pripadla Italiji. Skozi dolino Val Gardena smo se preko treh slikovitih gorskih prelazov v Dolomiti: Sella, Pordoi in Falzarego spustili v Cortino d' Ampezzo, kjer je masovni smučarski turizem povsem spremenil podobo čudovite alpske pokrajine in izrinil starosele iz doline.

Ker smo bili udeleženci ekskurzije navdušeni nad videnim in slišanim, smo si bili enotni, da tudi naslednje leto organiziramo podoben izlet. Škoda je, da se je letošnje ekskurzije udeležilo zgolj 25 udeležencev, saj je bil program zelo bogat in primeren za vsakogar. Upamo pa, da se nam bo prihodnjič pridružilo še več Jezerjank in Jezerjanov.

Primož Muri

Jezersko ima talent 2012

S Patricijo sva po lanskem uspešnem debiju sklenila ponoviti program počitniške dejavnosti in tako skušala ugotoviti, koliko se je čez leto nabralo novih talentov in kako zelo so napredovali lanski. Srečali smo se 10. avgusta na kamp prostoru ob Planšarskem jezeru (kolikor ga je zaradi suše sploh še ostalo). Za razliko od lani je bilo celo vreme precej bolj prizanesljivo, saj smo imeli dežja le za vzorec in še to takrat, ko je bil že skrajni čas, da se zbašemo v šotore in zaspimo. Po uvodnih formalnostih smo postavili šotorsko naselje. Pri tem je bila dobrodošla pomoč nekaterih staršev. Sledile so športno rekreativne dejavnosti. V ospredju so bili nogomet, balinanje in gumitwist. Nekaj pred 17. uro pa se je začela zbirati strokovna žirija in seveda tudi občinstvo. V osmih točkah smo lahko spremljali 13 mladih talentov, ki so se predstavili s svojimi nastopi. Po mnenju strokovne žirije in občinstva je bil vrhunec večera nastop skupine Ognjena kepa, ki je s tem suvereno osvojila naziv jezerski talent za leto 2012. Da gre Jezersko v korak s časom, priča podatek, da si zmagovalno točko lahko ogledate prek interneta na Youtube. Torej vsi, ki ste zamudili naše talente – tipkovnico v roke in prek interneta na Youtube: Ognjena kepa – Zebe me. Pa seveda ne pozabite napisati kakšnega spodbudnega komentarja, ki si ga fantje resnično zaslužijo!

Tekmovalnemu delu je sledila razglasitev rezultatov, kurjenje tabornega ognja, piknik, kup družabnosti in spanje v šotorih. V zgodnjih jutranjih urah smo se vsi poistovetili z zmagovalno pesmijo Zebe me, zato smo hitro nabrali še nekaj suhega dračja in ponovno za-

kurili ogenj. Do desetih smo pospravili šotore, očistili kamp prostor in se zadovoljni odpravili domov. Preživeli smo prijetno počitniško popoldne, noč in del dopoldneva. Vsem sodelujo-

čim in staršem se zahvaljujemo za zaupanje in pomoč pri izvedbi. Za prihodnje leto pa načrtujemo nekaj novega.

Patricija in Miran Štular

Koroška in Tirolska skozi moje oči

Za nami je ekskurzija po Koroškem in Vzhodnem Tirolskem. Veliko vožnje, natančne razlage našega vodiča in prelepa narava so tri dejstva, ki so mi najbolj ostala v spominu. Imeli smo kaj videti in ostalo nam je veliko »građiva«, ki ga lahko uporabimo kot navdih ali idejo za razvoj našega kraja.

Dolina Nockberge s predelovalnico mesa, gozdarski muzej z »malo drugačno« tematsko potjo, planšarija Karlbud s staro hišo, v kateri izvira voda, in planšarski muzej so poudarki prvega dne, ki smo ga zaključili v Ziljski dolini. V oči padejo pokošeni travniki, ki se razprostirajo visoko po bregovih Ziljske doline. Poseben poudarek dolini dajejo v enakem stilu zgrajene hiše. Vse imajo zidan spodnji del ter leseno nadstropje in z rožami okrašene balkone. Velikokrat je viden še tesan les, kar kaže na to, da so hiše stare in lepo obnovljene. Skoraj nikjer ni bilo videti visoke trave, nikjer ni grmovje sililo v travniško površino, lepo popasene planine smo opazili že na daleč. »Pri nas se vse kosi strojno,« je z navdušenjem razlagal župan doline Lesachtal, ki je hkrati tudi ravnatelj tamkajšnjega šolskega centra in kmet, ki redi govedo. V štirih vaseh je 1500 prebivalcev in večina jih preživi doma; s kmetovanjem, gozdarstvom in turizmom. So brez lastnega smučišča – vabi samo lepa narava in ponudba sprehajalnih in pohodniških poti ter pozimi tek na smučeh in turno smučanje. Mislím, da imamo v Ziljski dolini dober zgled za naš nadaljnji razvoj.

Naslednji dan smo se s Koroškega čez nekdanjo mejo podali na Vzhodno Tirolsko. V dolini Innervillgraten smo si ogledali predelovalnico ovčje volne ter trgovino z volnenimi izdelki. Lastnik je pred 25 leti kupil prvi

rabljeni stroj in sedaj v njegovem obratu predelajo polovico vse volne, ki jo pridelajo v Avstriji. Njihov glavni polizdelek je filc, iz katerega izdelujejo jogije, ter iz volne tudi odeje in vzglavnike. Vzglavnike med drugim polnijo tudi z mehкими oblanci iglavca cimprin (nemško Zirbe), saj so eterična olja, ki jih oddaja les, zelo zdrava in izbo ljšujejo naše spanje. Po ogledu trgovin z usnjenimi oblačili in nošami (Trachtenmode) smo zamenjali smer vožnje in se po prelepih dolinah in prelazih Dolomitov vračali domov. Smučarski centri Val Gardena, Cortina in Arabba so nam prikazali vso razsežnost sodobnega turizma; gondole so bile še v polnem pogonu, čeprav se je poletna sezona pravzaprav že končevala. Sedaj sledi malo premora, z decembrom pa se začne smučarski turizem.

Kaj nam (mi) je ostalo najbolj v spominu, bo pokazal čas. Najbolje, da o tem povprašate svoje prijatelje. Vsak od udeležencev ima o videnem svoje mnenje. Vsekakor pa so take ekskurzije pomembne z vidika idej, ki jih nudijo razvitejši kraji, in z vidika povezovanja nas, udeležencev. Med vožnjo smo imeli čas sproti premlevati ideje, analizirati videno ter aplicirati vse skupaj nase, na stanje in razvoj našega kraja. Tudi mi smo del tega alpskega sveta in naša želja, da smo podobni njim, je vsekakor primerna usmeritev. S tem, ko naša dolina dobiva bolj urejeno podobo, ko se čistijo z grmovjem zarasle površine, ureja kulturna krajina, obnovljajo stare hiše in izdelujejo enotne usmerjevalne table, sledimo alpskim dolinam, ki so tako pot ubrale že pred 60 leti. Verjetno jih ne bomo hitro dosegli, smo pa vsekakor na pravi poti, da izoblikujemo svojo lastno identiteto in uredimo kraj tako, da bomo nanj lahko ponosni.

Polona V. Karničar

Lilije z Lončinega vrta

Moj vrt

*Moj vrt je moje veselje,
moja radost,
moje hrepenenje
in moje davne želje.*

*Spomladi uredim gredice,
posejem zelenjavo in cvetlice,
ki delajo mi kratek čas,
rožce moje, kaj bi brez vas.*

*Meni ni za recesijo
le miške vzele so koncesijo.
Pridno delale so čez poletje,
da ostalo je le bujno cvetje.*

*Grizljale so fižol, solato, grah,
vsak dan bolj se loteval me je strah.
Privoščile so si čebulo, krompir pa zelje,
kumare, peteršilj in korenje.*

*Pripravile so si veggio meni,
ki je trajal skoraj mesec dni.
Bil je za 50 oseb skromni banket,
a v vrtu ležalo je vse po tleh.*

*Kadar nisem razpoložena
ne razvedri beseda me nobena.
Takrat k rožcam odhitim
spet veselje pravo nazaj dobim.*

Lonca

Prvošolci

Petnajst let Veselih počitnic

Letos smo zabeležili petnajsto obletnico Veselih počitnic, počitniških delavnic za jezerske šolarje, ki so potekale pod geslom Združimo energijo mladih in modrost starejših.

V DU smo zadovoljni, saj smo bili prvi, ki smo spoznali, da je potrebno prosti čas naših otrok koristno zapolniti. Zapolnili smo ga s pestrimi počitniškimi dejavnostmi. To se je dobro prijelo in delavnice so bile v vseh petnajstih letih zelo dobro obiskane (od 20 do 30 udeležencev). Vključeni so bili otroci od petega pa do petnajstega leta.

Z zadovoljstvom se srečujemo z nekdanjimi udeleženci naših počitniških aktivnosti, ki so danes že dijaki, študentje ali že celo v službah in nam povedo, kako z veseljem so se jih udeleževali in kako lepe spomine imajo nanje. Posebej nas veseli, da so zadovoljni tudi starši, saj se zavedajo, kako pomembno je, da otroci preživljajo prosti čas aktivno in da so v varnih rokah, saj zanje skrbijo prizadevne upokoženke. Vsako leto smo za enotedenske počitniške dejavnosti izbrali za otroke zanimivo temo, letošnja je bila medgeneracijsko sodelovanje. Otroci nismo obremenjevali s teorijo, to sodelovanje smo pokazali v praksi.

Letošnje vesele počitnice so se začele 16. julija in so trajale šest dni. Bili smo pri čebelarju Jožu Mešku, ki nam je povedal in pokazal veliko

zanimivega o življenju čebel, o raznih nesrečah in pomoči pri njih nas je ob filmu seznanil zdravstveni delavec in reševalec Janko Rebolj, Mija Murovec je, kot že vrsto let, organizirala likovne delavnice; tu nas je obiskala novinarka Gorenjskega glasa Mateja Rant, ki je o našem delu objavila tudi članek. Z našo upokoženko Nado Rebolj smo nabirali zdravilna zelišča in spoznavali njihovo zdravilno moč. Pridružil se nam je Matej Tonejec, pokazal in poimenoval je mnogo rož in drobnih cvetic, saj jih je raziskoval med svojim študijem. Njegovo znanje je za nas neizmerno. Bojan Arzenšek, znani slovenski gobar in soavtor knjige Slovenski gobarski vodnik, nas je seznanil z osnovami nabiranja gob. Ker jih v gozdu nismo našli, nam jih je pokazal na plakatih. Zadnji dan smo se udeležili pohoda k partizanski bolnišnici Krtini, kjer smo izvedli kulturni program. Mislim, da smo tudi letošnjo temo v celoti realizirali. Da so naše dejavnosti dobro in varno potekale, smo bile odgovorne: Apolonija Šavs, Darinka Markun, Vikica Tepina, Štefka Piskernik, Vida Duhani in Anica Jakopič.

Vodja veselih počitnic: Anica Jakopič

Prvi šolski dan

V podružnični šoli Matije Valjavca na Jezerskem je v tem šolskem letu 33 otrok od prvega do petega razreda. Prvi in drugi ter tretji in četrti sta kombinirana, peti samostojen. Šolski prag pa so letos prvič prestopili štirje junaki: Janez, Lovro, Tilen in Pavel. Prvi dan so v šolo prišli še v spremstvu svojih staršev, kjer so jih pozdravili učiteljica Mojca Bajt, župan občine Jezersko Jure Markič in nova ravnateljica OŠ Matija Valjavca Preddvor Mateja Sajovic. Letošnji prvošolci v šolo niso stopili s strahom, saj jo poznajo že od prej, ko so vanjo hodili v vrtec. V vrtcu Palček pa je letos 19 otrok. **D. Ž.**

V podružnično šolo na Jezerskem v tem šolskem letu hodi 33 otrok. Takole so nam pozirali na šolskem vrtu.

Koncerti klasične glasbe na Ledinah

Kranjska koča na Ledinah je letos praznovala 35. obletnico.

Leta 1974 je bila na pobudo tedanjega predsednika Planinskega društva Kranj Franca Ekarja sprejeta dokončna odločitev o njeni gradnji. Po pridobitvi vseh dovoljenj in soglasij, tu je potrebno še posebej izpostaviti odobritev izgradnje s strani domačinov, so se začela dela. Pri gradnji so pod vodstvom ožjega vodstva Planinskega društva Kranj prostovoljno sodelovali številni člani in simpatizerji društva. Po treh letih prizadevanj je bila 31. julija 1977, ob prisotnosti več stoglave množice, Kranjska koča na Ledinah slavnostno odprta.

Ledine so z Jezerkega dostopne po treh poteh: s Češke koče skozi Žrelo, po Slovenski poti in po Lovski poti. To so letos markacisti Planinske zveze Slovenije pod vodstvom Gorazda Hacceta in Rudija Lanza temeljito obnovili. Tako so Ledine postale še dostopnejše vsem skupinam planincev. Ledine so lepo dostopne tudi iz Logarske doline, preko Okrešlja. Za lažjo izpeljavo te ture so bili letos poskusno organizirani tudi taksi prevozi preko Pavličevega sedla, z Jezerskega v Logarsko dolino in obratno.

Gore so mogočne in večne, zato so doživetja, ki smo jim priča, ko se jim popolnoma prepustimo, mnogo intenzivnejša kot v dolini. Tega se zavedamo tudi v Planinskem društvu Kranj, zato smo se z veseljem odzvali na zanimivo idejo novega oskrbnika Kranjske koče na Ledinah, Franca Beguša in njegovega sina Aljaža,

Foto: Aleš Leban

da na Ledinah začnemo organizirati koncerte klasične glasbe. Letos so nas vrhunski glasbeniki v različnih zasedbah z izvajanjem klasične glasbe največjih svetovnih skladateljev navdušili štirikrat. Med njimi velja še posebej izpostaviti koncert konec junija, s katerim smo obeležili 35. obletnico koče. V sproščenem vzdušju ga je mojstrsko izpeljal naš vrhunski klarinetist Mate Bekavac. Z dobro uro dolgim

solo nastopom je navdušil več kot štirideset prisotnih planincev. Ker smo prepričani, da so taki koncerti v divjem amfiteatru Ravenske Koče za vse planince in ostale ljubitelje gora nepozabno doživetje, z veseljem napovedujemo, da bomo z njihovo organizacijo nadaljevali tudi v prihodnjem letu in se tako trudili Jezerko z okoliškimi gorami narediti prepoznavno tudi po klasični glasbi. **Planinsko društvo Kranj**

Intenzivne pevske vaje

Članice in člani cerkvenega pevskega zbora z Jezerskega smo se septembra v Seči pri Portorožu udeležili intenzivnih pevskih vaj. Preživeli smo dva čudovita dneva, »svetovna uživancija« za tiste, ki radi pojemo. Domov sem poslala sporočilo, kaj delamo, in odgovor je bil: »A sam jeste in pojete?« Malo smo tudi spali vmes.

Vadili smo in vadili, da nas je že vse bolelo od sedenja, glasilke so včasih zatajile, oči pa so se zvečer tudi same zapirale od utrujenosti. Ampak pevovodkinja Ana je bila neutrudljiva, nepopustljiva ... Vse je slišala, kar je bilo narobe, in zažarela, ko je bilo končno dobro. Da bo odlič-

no, bo potrebno še precej vaj. Za sprostitev je sem in tja padla kakšna pripomba: »Jaka počasi« namesto jako počasi, ali pa »Jože na vrtu« namesto »Rože na vrtu«. Po sproščenem smehu je šlo spet lažje naprej. V soboto smo se ob zaključku še slikali, s čudovitim ozadjem Por tor oža. Damjan in Tomaž sta korajžno zlezla na najvišjo skulpturo »for ma vive« in zaigrala »Pod Roblekom, tam je moj dom«, saj se nam je že tožilo po kulisi jezerskih gora. Petnajst novih pesmi smo se naučili, pa še kakšno se bomo, potem vam jih bomo pa predstavili na koncertu 27. oktobra v Korotanu, da boste še vi uživali! **Mija Murovec, foto: Dreje Karničar**

Najvzhodnejši štiritisočak Alp

Letos jezerski planinci praznujemo tri pomembne obletnice: alpinistični odsek deluje že 35 let, postaja Gorske reševalne službe praznuje 20-letnico obstoja, tekmovalno turno smučarski odsek pa je bil ustanovljen pred desetimi leti.

Odločili smo se, da te obletnice zaznamujemo hribovcem primerno. 6. julija smo se Nataša, Anja, Milan, Primož in dva Gregorja odpravili proti švicarsko-italijanski meji. Naš cilj je bil Piz Bernina, 4049 metrov visok vrh v Engadinskih Alpah, ki je hkrati tudi najvzhodnejši štiritisočak v Alpah. Za pristop na vrh smo izbrali italijansko stran, iz doline Valmalenco. Po osemurni vožnji smo prispeli do našega izhodišča, kraja Campo Moro, ki leži skoraj 2000 metrov visoko. Do cilja prvega dne, kočice Rifugio Marinelli Bombardieri, nas je ločilo le dobrih 800 višinskih metrov. Toda vnovič se je izkazalo, da so v Centralnih Alpah pristopne doline precej daljše kot v naših krajih. Do kočice smo tako porabili slabe tri ure hoje. Zadnje uro nas je, nekoliko presenečene, »hladil« rahel dež. V koči smo bili dobro postreženi – bili smo namreč edini gostje tistega dne, prijazni oskrbnik pa nam je tudi natančno opisal pot proti vrhu. Zvečer je začelo resno deževati in vreme se do jutra, žal, ni spremenilo, pozneje dežja sicer ni bilo več, vendar je kočico in višje predele zagrnjal trdovraten oblak. Baza oblaka se je kasneje toliko dvignila, da smo lahko ob 6. uri odrinili iz kočice. Kmalu smo prispeli do ledenika, ki je bil na srečo pod bazo oblakov, sicer bi pri njegovem prečanju lahko imeli nemalo orientacijskih težav. Čeprav je bil ledenik dokaj pohleven, brez večjih ledeniških razpok, smo se razdelili v dve ledeniški navezi ter ga varno prečkali. Že višje pa se je vreme spet spremenilo. Zagrnjal nas je oblak in vidljivost je v trenutku padla na nekaj deset metrov. Zadnji del poti do kočice Rifugio Marco e Rosso poteka preko kratke, a strme stene ali po ozebniku. Ker je bil ozebnik strm, v njem pa približno 10 cm svežega snega, ki je zapadel preko noči, smo

se odločili za steno, preko katere vodi drzna ferata. Nadmorska višina, strmina ferate, novozapadli sneg in praskanje z derezami po železju in skalah so nas kar utrudili, a po skupno 4 urah hoje smo vendarle prispeli do kočice Rifugio Marco e Rosso 3609 metrov visoko. Razgleda žal nismo imeli, oblakom pa se je pridružil še veter. Trije so sicer nadaljevali pot proti vrhu, vendar so se na vršnem grebenu tudi oni obrnili, saj je bil zaradi novega snega nepreplezljiv. Tudi sicer tistega dne nihče ni dosegel vrha. Po kratkem postanku v koči smo se začeli vračati

v dolino. Nižje se je vreme kmalu izboljšalo. Prikazalo se je celo sonce, tako da nam je bilo že na ledeniku pošteno vroče. Še nižje pa smo začeli srečevati planince, ki so se vzpenjali proti koči. Kar žal nam je bilo, da nismo med njimi tudi mi. Vrh Bernine se je tokrat trdovratno skrival za oblaki. Ni nam ga bilo dano niti videti. Ampak zdaj, ko dobro poznamo pot in vse njene pasti, se mogoče še kdaj vrnemo ...

Gregor Muri,
foto: **Primož Šenk**

Rekreatur 2012

Pogled na zahod nam da vedeti, da prav dolgo ne bomo več suhi. Ko nas na startu četrtega dne ena od voditeljic Rekreatura sprašuje nekaj o Triglavu in drugih nepomembnostih (ne vem, ali smo ji omenile, da je Triglav v primerjavi z našo Kočno čista „ropotuljca“), nam po čeladi na lica že padajo prve kaplje. Močne. Do prvega križišča je moker anorak, pri naslednjem čutiš vodo že v čevlju in povsod. Tako se je začel zadnji dan. Vse do cilja v Kranju. Prijetno se je ohladilo, še posebej, če primerjamo s prejšnjima dnevoma, ko smo premagovali višince po Brkinih in sopihali na vrh Rakitne sredi dneva. Sonca, vročine in klancev kar ni hotelo biti konca. Danes pa grmenje, treskanje, dež, luže, pred nami in za nami pa podobni sotrpini. Nepogrešljiva v današnjem kolesarjenju (kot tudi vse druge dni!) sta bila gotovo Joža in Simona. Pri vsakem postanku sta nas oskrbovala, da nas je pogrelo. Od znotraj in od zunaj. In, da nam ni bilo dolgčas, je bilo treba zamenjati še kakšno gumo. Trikrat na istem kolesu in vsi vemo, na čigavem!? Takšen je Rekreatur in takšno je kolesarjenje, ki ga doživiš lahko samo v družbi prijateljev. Rezultat tukaj ne šteje. Tudi sicer ne. Preizkusiti svoje meje, doživeti lepoto in raznolikost Slovenije, spoznati nove prijatelje. To pa šteje. Nasvidenje pri naslednjih podvigih in zmagah. **Maja L.**

Doslej najbolj obiskan ovčarski bal

Sredi avgusta je bil tradicionalni, že 54. Ovčarski bal.

Organiziralo ga je Gostišče ob Planšarskem jezeru v sodelovanju s TD, PGD Jezersko in DROJSP. TD je s svojimi sodelavci izdelvo glavni dogodek, igro ob prigonu ovc v dolino,

ki je letos potekala malce drugače, saj je bila pozornost obiskovalcev najprej usmerjena v prigon ovc, šele potem smo se vsi skupaj posvetili pogovoru med gospodarjem in pastirji.

Ob prikazu striženja in predelave volne pa smo videli, da se poleg »starih mačkov«
krtačenja (Franci), preje (Mija) in pletenja (Lonca) najdejo tudi sveže moči, saj sta za škarje prvič javno poprijela Metoda in Janez. Člani TD so poleg igre poskrbeli še za sveže ocvrte flancate, ki so se prodajali še vroči iz olja, in izvedli kegljanje za ovco jezersko-solčavske pasme. Pri delu so se zelo izkazali mladi Jezerjani: Ana, Ajda, Katarina, Luka, Kristjan, Filip in Primož in jim zato na tem mestu izrekam javno zahvalo in priznanje za dobro opravljeno delo.

Ob Planšarskem jezeru se je tokrat zbralo okrog 10 tisoč ljudi, kar letošnjo prireditev uvršča med najbolj obiskane doslej. Posebno pozornost je treba nameniti trem jezerskim stojnicam, ki so stale na vidnem mestu ob vstopu na ožje območje prireditvenega prostora. Poleg turističnih informacij so obiskovalci lahko kupili domače krušne specialitete, marmelade, ovčje kože in drobne okrasne predmete domače izdelave. Vsekakor zelo pohvalno in vredno posnemanja tudi v prihodnjih letih, ko si želimo na tem mestu videti še več domačinov. Občini pa gre zahvala za nakup stojnic, ki so predpogoj za tovrstne aktivnosti. Bal 2012 je mimo, le kaj novega bomo zapisali po izvedbi bala 2013?

Polona V. Karničar, foto: Tina Dokl

Jezerska štorja, jezerski etnografski vikend

Pred izvedbo nismo vedeli, kaj pričakovati; kakšni bodo obisk, izvedba, odzivi. Osebnostno sem pričakovala več zanimanja in več obiska. Čeprav po drugi strani ne smem biti razočarana; vsak začetek je težak in ravno zato ne smemo odnehati. Pridobili smo določene izkušnje, ki jih lahko uporabimo prihodnje leto. Že sedaj pa vabim k sodelovanju vse, ki bi s svojim sodelovanjem lahko popestrili počitniško dogajanje na Jezerskem. Za vzor in primer si lahko ogledate, kaj čez poletje ponujajo na Solčavskem. Če bomo nadaljevali po zastavljeni poti in gledali cilj pred sabo, bomo tja prej ali slej tudi prišli.

Kmečki pohod v izvedbi Kluba mladih je ves čas ogrožal dež, vseeno pa se je zbralo okrog 20 na slabo vreme imunih obiskovalcev. Ogledali so si Šenkovo domačijo, z navdušenjem prisluhnili izvedbi Jezerskih štorij v Jenkovi kasarni in se preizkusili v vasovanju. Sobotno jutro nas je pričakalo s prijetnim hladom in res škoda, da se prikaza priprave žgancev in masunjeka na Jenkovi planini ni udeležilo več ljudi. Smo pa zato udeleženci sami pojedli veliko skledo z ocvirki zabeljenih žgancev v kombinaciji s slastnim masunjekom. Več obiskovalcev je imel večerni prikaz predelave volne na Šenkovi domačiji v izvedbi Mije Murovec, ki je krtačila in predla, in Anice Čarman, ki je pred našimi očmi filcala copate. Z zanimanjem so se večera udeležili tudi nemški in hrvaški turisti.

V sobotnem jutru je žal samevala Kovkova kmetija. Je bil s tem prikazan naš odnos do kmečkega dela in avtohtonih pasem živali? Upam, da ne. Očitno obiskovalci Jezerskega niso navdušeni nad jutranjim vstajanjem in se raje udeležujejo večernih aktivnosti, saj je na večerni obisk Doživljajskega parka Rok popeljal približno ducat adrenalinskih navdušencev in s tem dogodkom je bil končan uvod v vrhunec etnografskega vikenda, Ovčarski bal, ki je na Jezersko zopet pripeljal množico enodnevnih obiskovalcev, ki s svojim obiskom vsako leto počastijo najstarejšo slovensko etnografsko prireditev. **Polona V. Karničar**

Za kolovratom z Mijo Murovec

Akcija zbiranja **nevarnih odpadkov** iz gospodinjestev

Priložnost, da varno odložite nevarne odpadke.

V petek, **19. oktobra 2012**, bomo s premično zbiralnico nevarnih odpadkov obiskali občino Jezersko. V zbirnem centru Remont bomo med **13. in 18. uro** zbirali nevarne odpadke. **Brezplačno boste lahko oddali vse vrste nevarnih odpadkov.**

Na zbirnem mestu bosta prisotna delavec Komunale Kranj in strokovna oseba iz podjetja, pooblaščenega za zbiranje nevarnih odpadkov, ki bosta nadzorovala prevzem pripeljanih nevarnih odpadkov.

Med nevarne odpadke sodijo:

odpadna zdravila, pralna in kozmetična sredstva, ki vsebujejo nevarne snovi, barve, laki, topila, lepila, škropliva, pesticidi, razne kemikalije, spreji, odpadno jedilno in motorno olje, masti, hladilna tekočina, akumulatorji, baterije, tonerji, neonske cevi ...

Mednje sodi tudi embalaža, v kateri je bil izdelek z nevarnimi snovmi (embalaža barve, kemikalij ...)

Nevarne odpadke lahko brezplačno oddate tudi med letom, v delovnem času zbirnega centra Remont (vsak ponedeljek od 18. do 19.30 in petek od 16. do 19. ure – od junija do avgusta od 18. do 21. ure).

Ali izdelek, ki ga uporabljam, vsebuje nevarne snovi?

Najbolj zanesljive podatke o nevarnih lastnostih posameznega izdelka lahko preberemo na izdelku samem, saj vsak poleg navodil vsebuje tudi različna opozorila in navodila v obliki grafičnih simbolov in besedil (vnetljivo, zdravju škodljivo, eksplozivno, oksidativno, okolju škodljivo, strupeno, jedko).

Zakaj je pomembno ločeno zbiranje nevarnih odpadkov?

V številnih izdelkih, ki jih vsakodnevno uporabljamo, so snovi, ki ob nepravilni uporabi, shranjevanju in odstranjevanju, lahko škodujejo našemu zdravju in našemu okolju.

Svojih nevarnih lastnosti ne izgubijo niti takrat, ko postanejo odpadki, zato moramo z njimi ravnati drugače kot z drugimi gospodinjskimi odpadki.

Nevarnih odpadkov ne smemo odlagati v zabojnike za odpadke niti ne v naravo. Tekočih izdelkov, ki vsebujejo nevarne snovi, ne smemo zlivati v odtok ali kanalizacijo. **Ti odpadki zahtevajo poseben način odstranitve, saj le tako preprečimo njihov škodljiv vpliv. Zato jih moramo odložiti ločeno.**

Prijazno vas prosimo, da nevarne odpadke prinesete na zbirno mesto in omogočite, da jih varno odstranimo.

Gasilsko delo v dopustniških mesecih

Naj bodo prve besede namenjene gasilski veselici in tekmovanju harmonikarjev ob občinskem prazniku. Veliko priprav, zbiranja nagrad za srečelov, zvrhan koš optimizma, nazadnje pa »klavrn« izkupiček. Optimizem je splaval po Jezernici. Kljub temu vsa zahvala nekaterim posameznikom, mladim in starejšim gasilcem za pomoč, gasilkam pa za pripravo in izvedbo srečelova. Hvala tudi vsem, ki ste prispevali dobitke. V razmislek pa tole: Kaj storiti v prihodnje? Kako pritegniti večjo množico obiskovalcev, ne nazadnje tudi domačinov – Jezerjanov?

Sodelovali smo pri počitniških delavnicah. Mladi operativni gasilci so udeležence popeljali na izobraževalni pohod od gasilskega doma na Murnovo. Na njih so največ pozornosti namenili nevarnostim kurjenja v naravi in gozdnim požarom. Pravo presenečenje pa je vse čakalo na Murnovem, kjer nas je naš poveljnik Naci pričakal z dobrotami z žara in ravno prav ohlajeno pijačo. Hvala njemu in družini za vse dobrote. Avgusta nam je na čudovito sončno soboto, v zadovoljstvo vseh, uspel težko pričakovani kopalni izlet v terme Ptuj. V okviru usposabljanja in vzdrževanja kondicije operativnih gasilcev smo v poletnem času imeli vajo na domačijo Mošnik in k Šenku. Poveljstvo je obe vaji ocenilo zadovoljivo, hkrati pa opozorilo operativce na napake, ki se pojavljajo »Hvala Bogu« le na vajah. Zahvaljujemo se lastnikom obeh kmetij za prijazne besede in pogostitev. V okviru operativnega dela smo v dogovoru z gospodom županom prisotni pri urejanju odpadkov na deponiji Remont. Izvajali smo pripravo parkirnih prostorov in redarsko službo na Ovčarskem balu in srečanju upokojencev Gorenjske. Organizatorjem se zahvaljujemo za zaupanje. Šoferji so prvo soboto v septembru z dvema ekipama sodelovali v spretnostni vožnji in različnih nalogah na tekmovanju voznikov v Preddvoru in se uvrstili med prvih deset ekip v posamezni kategoriji. Na srečanju članic Gorenjske sta sodelovali dve ekipi, na srečanju članic GZ Kokra pa ena ekipa. Ta srečanja imajo značaj druženja in izmenjave izkušenj. Konec avgusta je bil v zaselku Barake pri Bajtah udar vodne strele v stanovanjsko hišo. Izvoz iz gasilskega doma, od prejetega klica, do prihoda na kraj dogodka, je bil 12 minut,

s tem, da so na Remontu naložili protipoplavne vreče. Posledica udara je bilo odkritje dela strehe. Gasilci so poškodovano strešno opako odstranili in nadomestili z novo. Vodstvo društva je ponosno na mlade operativne člane, glede zbranosti in odzivu pri klicu na pomoč. Hvala vsem, tudi starejšim gasilcem! Le tako pogumno naprej! Manjša intervencija je bila septembra na Jezerskem vrhu, kjer je gorelo korito za rože.

Jezerški gasilci imamo prijatelje gasilce v turistično cvetoči vasi Krkavče. Sodelujemo na področju gasilstva in kulture, nabiramo šparglje, obiramo oljke. Letos se nam je uresničila želja, da se udeležimo procesije prikazovanja Marije v strunjanski cerkvi. Prav posebej slo-

vesno je bilo, saj je bila petstota obletnica, pa tudi to, da v strunjanski cerkvi mašuje Jezerjanom znani gospod Niko Žvokelj, brat našega alpinista in gorskega reševalca Jožeta Žvoklja. Gasilska društva, ki so sodelovala, so ob tej priložnosti podarila strunjanski cerkvi kelih za hostije, na katerem se sveti tudi ime Jezerškega. Zahvaljujemo se krkavškim gasilcem za veličastno doživetje, gostoljubnost in pogostitev po končani slovesnosti.

Drage občanke in občani! Želimo vam prijetno in toplo jesen, oktobra pa vas vabimo na ogled doma in nove osebne ter reševalne opreme, saj smo vsa razpoložljiva sredstva namenili prav nakupu le-te.

Gasilke in gasilci PGD Jezerško

211 lipovih listov za zeleno Slovenijo

Ultramaratonec Radovan Skubic Hilarij želi s projektom Iz srca Slovenije v vse slovenske občine povezati celo državo in simbolično utrditi povezanost ljudi ter njihovo spoštovanje do naravnih danosti domovine in človeških vrednot. Kot cilj projekta si je postavil prekosariti vseh 211 slovenskih občin v štirinajstih dneh. Hilarij je svoj podvig začel 31. avgusta v Geometričnem središču Slovenije (GEOSS) na Spodnji Slivni. 3. septembra je obiskal Jezerško, kjer ga je pozdravil župan Jure Markič in mu zaželel srečno in uspešno nadaljevanje projekta. Na žalost pa je moral ultramaratonec še isti dan zaradi nesrečnega padca projekt predčasno zaključiti.

Hilarija je na Jezerskem pozdravil župan Jure Markič.

regeneracija
www.regeneracija.si

Alpska cesta 43, 4248 Lesce, Slovenija
telefon: 04 531 70 70
e-pošta: info@regeneracija.si

080 80 99

SLOVENSKA
KAKOVOST

KOMUNALNA INFRASTRUKTURA

- biološke čistilne naprave,
- cisterne za vodo, deževnico in različne kemikalije (kurilno olje, nafta, AdBlue...),
- lovci olj in maščob,
- vodohrani,
- črpaljšča,
- jaški (revizijski, vodovodni, armaturni...).

BARVE IN RAZPRŠILCI

- osnovna zaščita lesa,
- vremenska zaščita lesa,
- protipožarna zaščita lesa,
- izdelki proti pokanju lesa,
- antikorozijski premazi,
- tehnični razpršilci.

Grem jaz po svoje

Letos mi je končno uspelo najti čas in denar, da sem se podal s kolesom na dvomesečno raziskovanje Severne Amerike. S kolesom ..., ker je vstopnica do popolnoma drugačnega dožemanja dežele in ker te tudi ljudje dojemajo čisto drugače. V nasprotju s pričakovanji so Američani več kot gostoljubni, dežela pa je raznolika, da je kaj.

Enainpetdeset kolesarskih dni, 7135 km, 8 nacionalnih parkov, 15 zveznih držav in nešteto prigid. Spanje med medvedi, pumami in škorpioni, vijuganje med klopotačami, spanje pri milijonarju v Las Vegasu, napad policajca sredi noči s pištolo, strupen mraz s sneženjem, peklenska vročina in žgoče sonce. Meni popolnoma nov, ultralahek način potovanja s kolesom. Z vetrom

v laseh od oceana do oceana, vmes pa gorovje Sierra Nevada z ogromnimi granitnimi monoliti in pravljичno pokrajino, nasadi pomaranč, puščave, kanjoni, Route 66, peščeni stolpi, skalno gorovje, večdnevne popolnoma ravne linije cest, prečkanje Mississippija in prehod v vlažen in neprijeten vzhod. Peklenski dnevi z vetrom v prsa in nasmeh na ustih, ko je šlo z vetrom kar samo od sebe. Bolečina v kolenu, ki jo preženem kar z besnim poganjanjem kolesa. Zaprisega, da nikoli več ne zapeljem v milijonsko mesto. Učenje na lastnih napakah in nikoli končana šola potovanja s kolesom. Vnovično spoznanje, da so ljudje na ravninah preklemano zagamani in popolno nasprotje odprtim in prijaznim hribovcem. Premlevanje o vsem in še čem v dolgih dneh ob nešteti obratih pedal. Skorajšnja dehidracija v Dolini smrti in prenažiranje v supermarketih. Spoznanje, da McDonalds ni najboljša gorivo in da so tudi zmrznjeni buritosi in tacosi prebavljivi, če si le dovolj lačen. Boj s tovornjaki za obstanek na cesti in veliko olajšanje, ko najdem kolesarsko stezo zadnjih 400 kilometrov vse do centra Washingtona, D.C. Gostoljubje podobno mislečih (članov internetne skupnosti kolesarskih popotnikov warmshowers.org) in popolnoma drugačne katoliške skupnosti kot v Sloveniji. Nova prijateljstva z neverjetnimi ljudmi. Neskončen niz naključij in dva popisana dnevnika. Veliko zadovoljstvo, ko še zadnjič stisnem zavore pred Belo hišo, in še večje vprašanje, kako in kam naprej? **Matej Tonejec**

Rontali najokusnejše tržiške bržole

Junija je bil v Tržiču tradicionalni praznik tržiških bržol. Z Jezerskega se je, tako kot vsako leto doslej, pripeljala skupina Jezerska ovčka in po oceni strokovne komisije skuhalo najbolj okusne tržiške bržole. »Tržiške bržole kuhamo po receptu pastirice Marice Štamcar. Več načinov priprave je, mi jih skuhamo na način obare. Obvezno pa je ovčje meso,« je povedal **Silvo Plaznik** iz skupine Jezerska ovčka. V njegovi ekipi so bili še **Matej Plaznik**, **Mici Soklič** in **Majda Gašperlin**. »Bržole so mastna hrana, zraven se pije krljeva mlačna voda, pripravljena iz sliv, jabolk in hrušk,« je še pojasnil Plaznik, ki je obiskovalcem ponudil odlično domačo ovčjo klobaso, slanino, zaseko in »ta zelenega«. Dogodek sta organizirala Turistično društvo Tržič in občina Tržič. Skupina Jezerska ovčka je na festivalu tržiških bržol zmagala že tretjič, na sliki **Silvo Plaznik** s predsednikom **Danilom Türkom** s soprogo ter predsednico Turističnega društva Tržič **Marjano Zupan**. **S. K., foto: Matic Zorman**

Dan jezerskega lovstva

Avgusta je Lovska družina Jezersko skupaj z občino pripravila prvi Dan odprtih vrat LD Jezersko.

Za »lovsko« radovednost se je odločilo blizu 60 občanov, mladih in priložnostnih mimoidočih hribovcev. Ob tej priložnosti je LD pripravila strokovno razstavo s preparati divjih živali, značilnih za jezersko lovsko upravljalno lovišče; predstavljeno je bilo tudi odpadlo jelenje rogovje skozi desetletje, ki je ponazarjalo letno rast jelenjega rogovja. Pokazali smo namensko rabo lovske optike, mladim pa je najbolj popestrilo dan streljanje z zračno puško. Posestnike lovnih površin so seznanili z letošnjim lovsko upravljalnim načrtom. Dan so popestrili tudi s srečanjem lovcev Abrahamov in Abrahamke (Parte, Karničar, Čepin, Ponjevič in Maja Šolar Kovkova), ki vstopajo v obdobje "lovske modrosti". V imenu občine je ob lovskem dnevu spregovoril svetnik Boris Meško. V kulturnem programu so sodelovali: lovec Štefan Zupan s pripovedovanjem lovskih "štorij", kvartet Jutro z lovsko pesmijo in razširjen ansambel Veseli Gorenjci. Starešina LD Jezersko se je zahvalil vsem, ki so pomagali ustvariti bogato vsebino lovskega jezerskega dne. Združeno so sklenili, da s tem dogodkom in tematiko nadaljujejo v prihodnosti. Starešina je tudi poudaril pomembnost dela LD in skozi 55 let organizirane-

ga delovanja LD jezersko. Veliko dela so za dan lovstva vložili: Štefan Zupan, Igor Nahtigal, Dušan Šemrov, Miloš Zupančič, Grega Zupan, Davo Karničar, Boris Meško, Stane Bergant in Jure Markič. **Franc Ekar**

Po sledih starih fotografij Ane na Jezerskem

Nekatera imena so bolj popularna, druga manj. Na fotografiji iz leta 1954 so se na svoj god slikale naslednje Ane. Anice, Ančke ... Prva vrsta od leve: Ana Močnik (Hkavčova), Anica Zadnikar (por. Skuber), Anica Selišnik (Mavčova), Ančka Zaplotnik (od Mačkovega Miha), Ančka Jordan (kuharica v Kazini), Anica Šinkovec (Roblekova), Ana Arh (Kropivnikova). Stojijo od leve: Anica Anko (por. Košir, Jenkova), Ančka Brulc (por. Kavaš), Ančka Žagar (por. Tonejec), Anica Zadnikar (por. Karničar, Mavarjova), Anica Parte (por. Polc, Miklavžova), Anka Čopić (zaposlena v Kazini), Ana Štern (Maroška), Ana Muri (Vaniška, kasneje Strmčova), Ančka Košir (por. Tumpič), Ančka Dolžan (farovška kuharica). Od slikanih so žive še: Anica Tonejec, Anica Polc in Ančka Kavaš. **Mija Murovec**

Bušalov dan

Marko Bušalov si želi, da bi bil Bušalov kulturni dan dela prost dan. Veliko pesmi in misli je že napisal in jih podelil po dolini. Eno tako, uvodno, lahko danes preberete. Organizirati bo treba »Jezersko ima talent«. Marko bo gotovo nastopil. Na »Bušalov kulturni dan«, kar si Marko želi, bomo pa še malo počakali.

Mija Murovec, foto: Brane Žagar

JAZ, MARKO

*Jaz, Marko, sem z Jezerskega,
ki pisat besedila zna,
zraven pa še dela vsa,
ki marsikdo drug jih ne zna.*

*Jaz sem Jezerjan,
včasih tudi mal' pijan,
ne kregam se pa ne,
glavno, da ta prava mera je.*

*Še nikol' nisem bil zaprt,
čepav mi pravijo jezerski krt,
lopato, kramp, macolo uporabljam rad,
ni pa treba se me bat'.*

*Ko grem iz trgovine, za mano zijajo
in si mislijo tako:
»Bušalov nese polno vrečo,
spet bo doma ležal lahko.
Vzela ga bo zima,
ker premalo ima drva,
plazovi ga bodo vzeli,
pa bo pod zemljo.«*

*To se še ni zgodilo,
kaj drugega se pa bo,
vsi rešeni bomo,
ko bomo pokriti z zemljo.*

ZNIŽAJTE PORABO ENERGIJE Z VEČJO IZRABO OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE

REENERGIIJA

elektro
gorenjska
prodaja

Z odločitvijo za rabo obnovljivih virov iz Storitev Reenergija lahko izbirate med kakovostno ponudbo po najugodnejših pogojih. Poleg tega prihranite tudi pri električni energiji. **Podrobnejša predstavitev ponudbe: www.reenergija.si**

S toplotno črpalko prihranite do 70 % energije za ogrevanje!

Toplotna črpalka za ogrevanje prostorov

- Thermia je vodja tehnološkega razvoja v Evropi
- Thermia Atec - TČ zrak/voda z visoko zmogljivostjo
- do 35 % višje letno grelno število od konkurentov
- zanesljivo in učinkovito delovanje do -20°C
- primerno za talno in radiatorsko ogrevanje
- doseganje visoke temperature v ekstremnih pogojih

Garancija
5 let

Strokovna
vgradnja sistema
na ključ

do 1.500 € spodbude

ugoden kredit do 5 let

do 10 % popust na TČ

nižja cena elektrike

Toplotna črpalka za ogrevanje sanitarne vode

- velika količina tople vode in prihranek do 70 % energije
- kakovosten in učinkovit rotacijski kompresor Mitsubishi
- inox grelnik 300 l z zunanjim kondenzatorjem
- visoka učinkovitost - grelno število COP 3,6
- priključki za vodeni zrak \varnothing 190 mm
- možnost priklopa na dodatni vir ogrevanja
- garancija 2 leti

Redna cena
2.053 € z DDV

Paketna cena
z vgradnjo
1.799 € z DDV

200 € spodbude

12 obrokov brez obresti

15 % popust na TČ

nižja cena elektrike

FINANČNE SPODBUDE ZA TOPLOTNE ČRPALKE!

Izkoristite finančno spodbudo od 1. 9. do 31. 12. 2012
za nakup in vgradnjo toplotne črpalke iz paketne ponudbe.

200 € za nakup toplotne črpalke
za ogrevanje sanitarne vode

1.000 oz. 1.500 € za nakup
toplotne črpalke za ogrevanje prostorov

Več informacij o pogojih za pridobitev spodbude: **080 20 65** ali **www.reenergija.si**

REENERGIIJA

elektro
gorenjska
prodaja

Informacije o paketu:
Elektro Gorenjska Prodaja d.o.o.
Telefon: 080 22 04
reenergija@eg-prodaja.si
www.reenergija.si

atlas
080 20 65

Informacije o toplotnih črpalkah:
Atlas Trading d.o.o.
Telefon: 03 425 54 00
info@atlas-trading.si
www.atlas-trading.si